



Březovické zprávičky

ROČNÍK V.

ŘÍJEN 2004

CENA 3,- Kč

Úvodní slovo

Velká starost opadla a nastal čas bilancování o dalším, čtvrtém ročníku květinové výstavy „Krása flóry“, věnované v letošním roce jiřinkám a romantice. Co člověk, to názor, ten by chtěl vidět na výstavě něco jiného než druhý.... Starosti s dalším ročníkem začínají ihned po výstavě, ne každé zahradnictví, odborná škola či vystavovatel se nechají přemluvit na výstavu na malé vesnici, v dnešní době se musí každý dívat i na finanční stránku.

Letošní výstavu navštívilo přes 860 lidí. Krajský úřad Střed. Kraje přispěl 25 tis. (na hudbu), firma COMPAG MI.Boleslav 5 tis. (na plakáty), o vylepení plakátů ve městech se postaral senátor MUDr.J.Mitlener. Další výdaje se uhradily z dobrovolného vstupného.

Děkuji touto cestou Vám Všem, kteří jste nám pomáhali s úklidem sálu i přípravou, každé ochotné ruce byly znát, a pokud vše dobře dopadne, sejdem se za rok znovu.

M.Kašpárková

Vaše starostka

Pozvánka

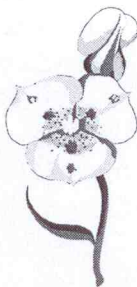
Obecní úřad Vás tímto srdečně zve
v sobotu 23. října od 14 hodin
do místního sálu na

„SLAVNOSTNÍ SETKÁNÍ SENIORŮ A INVALIDNÍCH DŮCHODCŮ“

Program:

Vystoupení dětí a juniorů z Tanečního
klubu RYTMUS Bakov nad Jizerou
Beseda s p.Tomsou
ze zahradnictví v Čisté
Tvořivá činnost šikovných rukou
(paní Volákové R. a paní Čeledové K.)
Hudba –pan V.Ginzl a pan P.Ritschel
Občerstvení

Vzhledem k přípravě občerstvení, prosíme potvrdíte
svoji účast předem na ob. úřadě do 20.10.2004

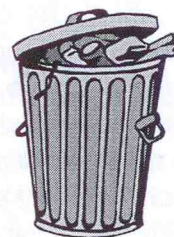


Svoz nebezpečného odpadu

Opět nastal podzim a s ním pravidelný svoz
nebezpečného odpadu, který zdarma provádí firma
COMPAG MI.Boleslav.

Odvoz se uskuteční 10. října v 10.00 hodin od
Obecního úřadu, kde předem připravte tyto druhy
odpadu:

Zářivky
Akumulátory
Olej mot. a převodový
Plechovky od barev
Lednice a mrazáky
Televizory



Jiné druhy odpadu nebudou odvezeny!

Od 30.září – čtvrtek, bude svozová firma
COMPAG odvážet komunální odpad opět každý týden
– ve čtvrtek.



HALLOWEEN

nebo správněji All Hallows Eve, česky předvečer Všech svatých 31.10., patří k největšími čarami a kouzly opředeným slavnostem jak v Evropě, tak v Americe a v dalších částech světa.



Halloween je dobou, o níž se věří, že v ní provádějí čarodějnice, skřítkové a trpaslíci nejruznější zlomyslné kousky.

Lidé přicházející z letních pastvin domů, se proto maskovali, aby je zlé síly tak snadno nepoznaly a kromě toho, měl hrůzostrašný vzhled případné duchy zastrašit. Začernovali si obličej sazemi a navlékali si šaty a kabáty obráceně – podšívkou naruby, aby umocnili svůj strašidelný vzhled.

Dospělí se účastnili zastrašování duchů a zlých sil a dětem se dovoľovalo chodit dům od domu a vyžebrať si jídlo nebo nějaký dárek. V oknech se objevovaly strašidelné hlavy vydlabané z tuřínu, se zapálenou svíčkou uvnitř. V Americe k tomuto účelu sloužily hlavy z vydlabaných dýní.

Dnešní svíčka je odrazem dávných halloweenských ohňů.

Tyto ohně měly několik funkcí. V první řadě svítily na cestu duším, které se vracely domů. Dále měly odrazovat čarodějnice a další zlé bytosti, které se snažily ukrást či zajmout bloudící duše předků. V neposlední řadě měly očistit i stáda dobytka od všeho zlého. To byl důvod, proč pastevci hnali svá stáda mezi dvěma hořícími hranicemi. Zapálením ohně se také snažili „pomoci“ Slunci a vrátit jeho záři trochu sil, aby se pohnulo z nejnižšího bodu své dráhy a opět začalo stoupat vysoko na oblohu.

Tento svátek se v současné době proměnil především na výdělečný podnik, na slavnost, při níž se obchodníci snaží prodat co nejvíce nezbytností. Přesto však zůstává časem plným tajemna a především pak rodinným svátkem. Je to den, kdy by se měla vařit jídla podle nejlepších rodinných receptů, kdy si uděláme chvilku a posadíme se, abychom si prohlédli staré fotografie, a kdy si



budeme vyprávět rodinné legendy, nejruznější veselé historky ze života předků anebo příběhy o odvaze a statečnosti těch, co už nejsou mezi námi. Je to doba, kterou bychom měli trávit v rodinném kruhu nebo mezi přáteli. A je to doba, kdy můžeme vyprávět dětem a mládeži všechny rodinné strašidelné příběhy, o kterých obvykle

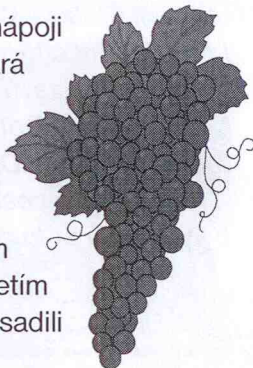
nemluvíme, protože se bojíme, že jim nikdo neuvěří a ještě se nám vysměje.

Již staří Keltové věřili, že se duše zemřelých vrací především k těm, koho milovali za svého pozemského života. Pokud tedy v době Halloweenu učitěte nebo uvidíte něco, co vám připomene některého z vašich drahých, ničeho se neobávejte a naopak se radujte z toho, že vaše vzájemná láska přetrvala až za hrob.

Z.Volák

Pili páni, pili kmáni, pili všichni...

První zmínka o opojném nápoji ze zkvašených bobulí révy je stará asi šest tisíc let někde na území Gruzie. Z gruzínského slova „gvino“ se také odvíjejí světové výrazy pro víno.



První vinobraní na našem území se údajně konalo ve třetím století, když na Moravě révu vysadili římské legionáři.

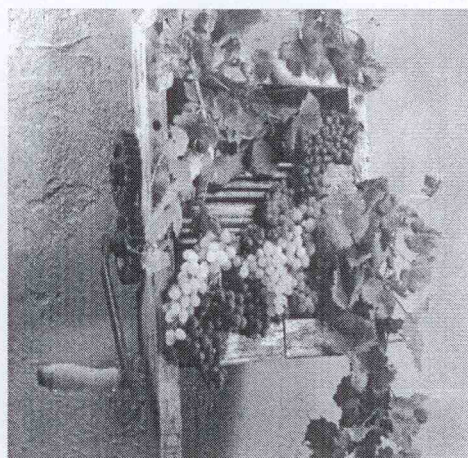
Podle starých legend daroval v roce 892 moravský kníže Svatopluk českému knížeti Bořivojovi sud dobrého vína, aby oslavil narození syna Svatopluka. Víno prý mimořádně zachutnalo jeho manželce kněžně Ludmile, která pak zavedení vinohradnictví do Čech nadšeně podporovala. Na její vinici v Nedomicích u Mělníka, první vinici v Čechách, se vinařskému umění učil i Ludmilin vnuk – kníže Václav, později prohlášený za svatého. Proto byl svatý Václav titulován také jako nejvyšší perkmistr hor viničních.

Víno z Burgunska k nám přivezl Karel IV. Bylo to Pinot Noir neboli Rulandské modré, staročesky zvané Roucí modré. Prý bylo velmi trpké. V té době bylo v Čechách známé ještě víno Brynšt – Tramín bílý.

Za Rudolfa II. Nebylo víno jen panským nápojem, ale i robotníci si na žízeň na pole brali džbány vinného stříku nebo alespoň vodu s pár kapkami vinného octa.

Česká republika se sice nachází na okraji evropské vinohradnické oblasti, ale naši vinaři dali světu dva

důležité vynálezy. Jednak košťár (jinde víno natahují hadičkou) a také burčák, který se jinak pije jen v části Rakouska.



Měsíční pranostika

(dle Zemědělského kalendáře)

Spadne-li v říjnu listí, bude mokrá zima.

V říjnu mnoho dešťů, v prosinci dosti větrů.

Sněží-li v říjnu, bude měkká zima.

Teplý říjen, ten nám praví, že listopad i únor chladí.

Jsou-li v říjnu žaludy a bukvice, oznamují tuhou zimu nejvíce.

Čím déle u nás vlaštovky v říjnu prolévají, tím pěkné a jasné dny potrvají.

Životní jubilea

V této rubrice jsou zveřejněni pouze naši jubilanti, kteří si to přejí a dali svůj souhlas.

V měsíci říjnu se dožívá:

74 let paní Miroslava Šprynglová

75 let paní Věra Angelovová

78 let paní Anna Vaňková

Srdečně blahopřejeme našim oslavenkyním s přáním pevného zdravíčka a stále dobré nálady.



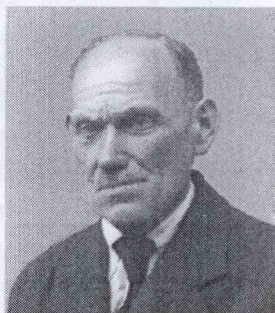
Vzpomínka na občany z Vísky

Rád pobýval v kruhu své rodiny, našel si také svůj kout heřmánkový, na lukách pak s chutí sbíral byliny, i cestovat po světě toužil – avšak kdo ví...

Pan František Kleiner se narodil 6.1.1888 v Bělé pod Bezdězem. Zde také spolu se svým bratrem a sestrou prožíval dětská léta a chodil do školy.

Po škole pak pracoval v zemědělství ve Varnsdorfu a v okolí Lobendavi. Svou ženu Vilemínu poznal ve svém rodišti v Bělé. Mladí manželé si chtěli zařídit vlastní domácnost, proto se v roce 1921 přestěhovali do Vísky č.p.25. Bydleli u svých příbuzných, začali hospodařit a o svou tetu a strýce se postarali až do jejich smrti. Hospodářské stavení stálo na návsi, kdysi mělo doškovou střechu, jen střecha přilehlé stodoly měla tašky. Válečná léta ovšem všechno překazila a stavení pomalu začalo chátrat. Po válce se manželé Kleinerovi přestěhovali do domku č.p.28.

Pan František velmi rád cestoval a jezdil na kole po okolí i za svými kamarády a spolužáky do Bělé. I když za první světové války procestoval Maďarsko a Itálii, toužil se podívat dále do světa. Tehdy však nebyly žádné možnosti, jako v dnešní době. Pan Kleiner byl také domácí kutil, uměl spravit elektriku, hrnce, boty,



kola. Spravoval též rád pro sousedy z vesnice. Oblíbil si léčivé bylinky a sám sbíral a sušil byliny pro rodinu. Četl různé časopisy o bylinkách, později si vše nechal svázat do velké knihy – herbáře. Za války v Itálii i v Maďarsku si vedl podrobný deníček o počasí i stravě a zakresloval všechna místa pobytu do map.

Byla to však právě válka, která mu podlomila zdraví a zanechala neduhy. Pan František Kleiner odešel navždy v roce 1952 v poměrně mladém věku 64 let.

Jak ráda míchala těsto v díži, dílo by povedlo se, klidu neměla, přesto že bolelo ji leckdy v kříži, s radostí do pece chleba sázela.

Křížem pak ošatku požehnala, veselý to býval ve světnici šum, nad zlátnoucím pecnem potom stála, kulaté bochníčky provoněly celý dům.



Paní Vilemína Schantinová se narodila 9.2.1899 ve Vrchbělé, kde také chodila do školy. V rodině vyrůstaly tři děti, dvě děvčata a jeden chlapec. Dětská léta ubíhala, nastaly povinnosti a práce, ale i čas prvních lásek. Vilemína se učila vařit, péci chleba a také ráda pracovala u rodičů

v hospodářství a na poli.

Slečna Vilemína chodila ráda na zábavy a na plesy. Při této příležitosti se v Bělé seznámila se svým Františkem. Manželé se později odstěhovali do Vísky. V roce 1933 prožívali Kleinerovi radostnou událost, narodila se jim dcera Růženka. Jak už to tak bývalo, konaly se potom slavné křtiny.

Paní Kleinerovou na vesnici zcela pohltila práce v zemědělství a chod celé domácnosti. Její velkou zálibou bylo pečení chleba a koláčů. Na vánoční svátky nebo na pouť pekla paní Vilemína nejen pro svou rodinu, ale pečivo, vánočky a koláče i pro sousedy ve vsi. Tuto práci dělala s chutí, velice ráda.

Roky plynuly, čas ubíhal kvapem v samých starostech, ale i radostech. Podzim života nasypal paní Vilemině do vlasů samé stříbrné nitky.

Paní Kleinerová zemřela tiše v kruhu svých blízkých v požehnaném věku v roce 1982 v 83 letech.

M.Měšťáková



Fotografie z výstavy „Krása flóry“
v romantice a jiřinkách.



Fotografie z 11. září – 6. ročník
fotbalového turnaje v malé kopané
o „Březovický pohár“.

